

МИНИМАЛИЗМЪТ ДУШАТА НА ГРАДИНАТА

Минимализмът е възможност за всякакви ситуации – и като бюджет, и като големина на пространството и като време за поддръжка. Той би могъл да е както елитарен и високобюджетен, така и сромен, но винаги е елегантен и стилин.

Виргиния Костова,
ландшафтен архитект

Есенцията на нещата

Минималистичните градини могат да са чисто функционални, изцяло подчинени на практичността, или напълно нефункционални и подчинени на идеята. Мотото на минимализма е “Колкото по-малко, толкова повече”. Той акцентира по-скоро на пропорцията и мащаба, отколкото на декорацията и детайла. При него разнообразието от видове растения и материали се съкращава, за да се стигне до есенцията на нещата. В най-чистия си вид минимализмът ни предлага начин да уловим духа на мястото или да изразим истинската си същност като отсеем ненужното и се фокусираме върху същественото за нас. Целта на минималистичния дизайн е да облекчи системата и да се освободи душата.

Материални мисли

Дизайнът на подчертани и семпли линии при минималистичните градини се съчетава стилно с ограничената палитра от материали. Добър контекст създава изборът на неутрални цветове за оградите и настилките, които са ненаатрапчиви и въздействат успокояващо. В минималистичните градини участват формован естествен камък, бетон, бетонови елементи, филц. В тях имат място големите гладки стени, които присъстват като обем и повърхност или служат като фон на растения със скулптурни силиуети. Преобладаващите неутралните тонове може да се акцентират с цвят или по-груба текстура – цветно растение или галванизирани, нагънати метални повърхности, които също така хвърлят и интересни сенки.

Внимателно с растенията

Растителността в минималистичната градина омекоотява строгата геометрия на твърдите материали. Издръжливи видове, характерни за района, са добро решение. Вечнозелените растения също, тъй като те не цъфтят и въздействат само като листна маса при това целогодишно. Могат да се включат и плодни видове, зеленчуци, ароматно-кулинарни растения и декоративни треви. За малки градини – до три вида, които при нужда се повторят в композицията. При по-големи градини – и повече видове, но само в един или два цвята, или в близки нюанси на един цвят. Интересна е комбинацията от правилните и елегантни форми на минималистичните градини с изобилно и неконтролируемо цъфтящата и преливаща зеленина на романтичните градини – цъфтящи и пишно зелени огради и перголи с увивна растителност. Ограниченият избор на дървета, храсти или цветя не само изглежда добре, но е и практичен. Така се създава спокойно, релаксиращо, доставящо удоволствие място, което се поддържа лесно. Почертано концептуално минималистично решение е да се направи ограда, бордюр или акцент от строго подрязан жив плет в геометрична форма. Но такъв вариант изисква редовно подрязване, за да се поддържа желаната форма.

1

1

Мороссо – оазис от маслинови дървета и модерна геометрия, очертана с треви Pennisetum, lucianogiubbilei.com.

2

Традиционни за Америка и Германия декорации за градина, използвани концептуално в Garden Ornaments, проект на Martha Schwartz Partners, msp.world

2

Нейно величество тревата

Тя може да бъде под формата на гладък ниско окосен зелен килим в семплата минималистична градина. Има различни видове орнаментални треви – почвопокривни, подходящи за акцентни групи покрай алеи и на ключови места в градината, подходящи за растителната периферия, като и за засаждане в съдове. Освен във всички нюанси на зеленото, има видове в розово, бежово, бяло, червено и пурпурно, синкаво и сребристо. Съцветията на някои наподобяват розови облаци, а други приличат на големи пухкави четки. Освен очите, орнаменталните треви стимулират и останалите сетива – някои имат приятен аромат, а при полъх на вятъра, високите видове нежно свистят. Друго предимство на декоративните треви е че те са ефектни през всеки сезон. В края на есента могат да се изрежат, ако останат обаче, заскрежени, ще придадат сезонно очарование на зимната градина.

1 Синята власатка (Festuca glauca)

е толерантна към повечето атмосферни и почвени условия, но най-добре се развива на слънчеви и добре дренирани места. Хубаво е се избягват тежките глинести почви, както и горещите припечни и сухи места. Нуждае се от поливане през лятото, частично торене, веднъж на 2-3 месеца.

2 Императата (Imperata cylindrica "Rubra")

е зимоустойчива, предпочита влажна, богата почва и има нужда от редовно поливане през горещите месеци. Ако почвата е твърде суха, наситеността на цвета ѝ избледнява или тревата изцяло умира. Червения цвят може да се загуби ако растението не е на слънце.

3 Офиопогонът (Ophiopogon planiscapus 'Nigrescens')

има японски произход. Черният офиопогон процъфтява в богата, дренирана почва. Изисква малко поддръжка, след като се засади, не изисква никаква резитба. Предпочита глинесто пясъчлива или градинска почва, обогатена с компост.

4 Мюленбергията (Muhlenbergia capillaris)

е красива, бързорастяща трева. През лятото става висока до около 1 м. Тогава туйките се превръщат в нежни розови облаци, които стават лилави с приближаването на есента. Умерено издръжлива на студ, през зимата почвата трябва да е добре дренирана.

5 Пампнаската трева (Cortaderia selloana)

достига височина над 2 м и цъфти с впечатляващи цветове в розово, бяло, бежово или сребристо. Много издръжлива и адаптивна. Предпочита просторно и слънчево място и богата, добре дренирана почва. Няма нужда от редовно поливане след като се вкорени.

AD